

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Františkanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju 10 v. — Za odgovor je priložiti imeniko. — Telefon številka 118.

„Slovenskemu Narodu“ v odgovor.

Na ponovni napad v »Slov. Narodu« št. 141, z dne 23. t. m. odgovarja podpisani upravni svet Učiteljske tiskarne sledeče:

1. Članek v obrambnem vestniku »Učiteljskega Tovariša« pod naslovom: Liberalci in klerikalci proti Učiteljski tiskarni ni izšel iz upravnega sveta Učiteljske tiskarne. Nima pa upravni svet Učiteljske tiskarne nobene pravice preprečiti člankov v »Učiteljskem Tovarišu«, ker je ta last »Zaveze avstr. jugoslov. učiteljskih društev«.

2. Učiteljska tiskarna je ustanovila »Dan« kot neodvisno glasilo, ki mora biti pisano strogo v narodnem, naprednem in svobodnem smislu. Odprt pa je list vsem tistim, ki hočejo v njem razkrivati rane, bodisi te ali one stranke. Na tem stališču bo stal »Dan« tudi v naprej in naj bo to »Slov. Narodu« ali nekaterim gospodom okrog njega prav ali ne.

3. Vseled tega tudi za boj, ki ga je vodila javnost v »Dnevnu« proti dr. K. Trillerju ni odgovorna Učiteljska tiskarna, oziroma njen upravni svet, temveč javnost sama, ki je ogorčena nad činom dr. Trillerja dala duška v edinem neodvisnem listu in tudi dosegla svoj namen.

4. Ultimata, ki ga je sklenil poslati Učiteljski tiskarni izvrševalni odbor narodno napredne stranke v zadnji svoji seji, do danes še nismo prejeli. Mislimo pa, da so člani izvrševalnega odbora narodno napredne stranke sami prišli do spoznanja, da nimajo pravice pošiljati nam kakšnega ultimata. Saj izvrševalni odbor narodno napredne stranke kot politični organ nima nobenega stika z Učiteljsko tiskarno, ki je strogo gospodarsko podjetje. Če pa vendar prejmemo »ultimatum«, ne bomo ostali dolžni točnega odgovora.

5. Edino iz političnih nagibov baje se bavi »Slov. Narod« z našo tiskarno. Žalostno je, da ti gospodje ne znajo ali nečejo ločiti politike od gospodarskega podjetja. Iz vsega početja se vidi preveč jasno konisko kopito zavisti nad našim lepim napredkom in razvojem. Naj le bijejo naši nazadnjaški in naprednjaški sovražniki po naši tiskarni; tem tesneje se strnejo naše vrste in če jih klerikalna hudobija ni mogla stresti, jih tudi zlobnost »St. Naroda« ne bo.

6. Z ogroženjem zavračamo očitje »Slov. Naroda«, da lovi Učiteljska tiskarna stare naročnike Narodne tiskarne. Le na dan z imeni in slučaj. Mi pa lahko povemo, na kakšen način se nam je odvzelo že marsikatero naročnika, kakor: dež. odbor, dež. vlado, šolske tiskovine, mestno hranilnico, magistrat itd. deloma od Katoliške, deloma od Narodne tiskarne, če tudi smo bili tu in

tam najnižji ponudniki. Če je pa slovenska javnost pokazala z obilnejšimi drugimi naročili svojo naklonjenost do Učiteljske tiskarne, je to edino le uspeh našega solidnega in reelnega postopanja napram strankam in naklonjenosti javnosti napram naprednemu učiteljstvu. Ne ljubo nam je povdarjati te reči v javnosti, a prisilil nas je v to »Slov. Narod« s svojimi ostudnimi napadi.

7. Lojalnost in kolegialnost Narodne tiskarne spričuje najbolj dejstvo, da nam ponovno očita v »St. Narodu« pomoč, ki nam jo je nudila v neki momentani stiski za papir, katera stiska je nastala vsled neugodnega trgovskega sklepa. Za to pomoč smo bili Narodni tiskarni hvaležni in smo ji tudi papir do zadnje pole vrnili oziroma takoj plačali. V pojasnilo javnosti omenjamo, da vlada ta hvalisana kolegialnost pri vseh ljubljanskih tiskarnah, da si pomagajo v stiski s papirjem, ali s posojenjem črk, okrasov itd., ker nobena tiskarna ne more imeti vsak čas vsega v zalogi, da ustreže kakim posebnim željam naročnikov. A do danes stoji edini primer v zgodovini ljubljanskih tiskarn, da bi se drugi tiskarni ta pomoč vedno in vedno predbacivala in izigravala v njeno škodo. In to dela napredna slovenska tiskarna proti napredni slovenski tiskarni in to celo tista tiskarna, ki smo ji bili tudi mi vedno drage volje na uslugo.

8. Naravnost podla pa je trditev »Slov. Naroda«, da čaka Narodna tiskarna že nekaj let na par sto kron, ki ji jih ima dobiti. Na dan, gospoda, okrog »Slov. Naroda« in Narodne tiskarne z dotičnim računom, ki baje ni še poravnán od Učiteljske tiskarne. Čemu ste čakali par let na to. Ali je morda tudi to vzrok vaše kolegialnosti napram nam?

9. Glede našega gospodarjenja pa vam rečemo: pometaj vsak pred svojim pragom! Nam ni mar vaše gospodarstvo in se ne vlikamo vanj; zato pa tudi vas nič ne briga naše gospodarstvo. Odgovorni smo zanj edino našim združnikom in oblastim, ki strogo čujejo nad nami. Naravno je, da vsled hitrega in velikega razvoja naše tiskarne nismo mogli biti vedno brez skrbi; a te skrbi so nam skušali povečati v najvišji meri s svojimi napadi klerikalci, katerim pa se skušajo v novejšem času pridružiti tudi gospodje okrog »Slov. Naroda«. Vkljub temu pa smo iz majhne tiskarne, ki smo jo kupili pred sedmimi leti, napravili v par letih moderno tiskarno in jo nastanili v lastnem poslopiju, kar menda pač ni znak slabega gospodarstva.

Tudi od naše strani naj bo z današnjim dnem enkrat za vselej povedano, da nas ni volja prenašati vaših natolcevanj!

Upravni svet Učiteljske tiskarne, r. z. z o. j. v Ljubljani, dne 24. junija 1913.

Bismarck — triumphans.

»Divide et impera!«

— »Deleč vladaj!« — ta izvirni in podedovani greh stare avstro-nemške diplomatske modrosti iz Metternichovih časov je porabil kaj spretno njegov največji zopernik, zastopnik pruskega kralja v državnem zboru v Frankfurtu, tedanji mladi diplomat von Bismarck. Pri vsaki priliki je pokazal opozicijsko stališče Prusije v zvezni državi!

Pred letom 1866. pa je nastopil stvaritelj sedanega velikonemškega imperija v pruskem državnem zboru v Berlinu kot ministrski predsednik ter zarisal velikopotezno pruskonemško politiko s približno temi-le besedami:

»Mi Prusi moramo z vsemi močnimi silami stremeti za tem, da se premesti politično težišče avstrijskega cesarstva (monarhije!) iz nemškega Dunaja — v Budimpešto! (Oien-Pest).«

Po nesrečni bitvi pri Sadovi je bila poprej edina, centralistična monarhija »Avstrija« razdeljena v dualistično formulo in je dobila diplomatsko in zemljepisno nazivanje »avstro-ogrske države«.

Posledica poražene severne armade pri Kraljevem gradu (Sadovi) kjer se poveljniki najvišjih slojev in stopinj baje odpovedali: zaprišeno vojaško pokorščino in je plemstvo dokazalo eklatantno svojo nesposobnost — posledica te katastrofe pravim je bila: **nažarskim revolucijonarjem napraviti novo ustanovljeno državo v državi in na venčanje avstrijskega cesarja s krono sv. Štefana leta 1868!** —

Prvi sicer, a ne največji vseh vsemogočnega pruskega diplomata;

Hujskači in bojovníki.

Turčin:

Bravo, bravo, petelina dobro se bojuje, rešena bo domovina, če na smrt se sključeta.

Mi smo dober zgled vam daj, kam nesloga pripelja, tretji se z uspehom hvali, kjer pripravata se dva.

Svab:

Olejšta, to je nam po volji, da tako se ravšata, tu se skaže, kdo je bolji, ko tako se kavšata.

Hej, visoko mi poskoči, hrabri ti junak, Bolgar, skaži se v vsej svoji moči, kaj te briga ruski car.

Zdaj je treba odločiti, kako plen se razdeli — ker ne znaša si deliti — bomo razdelili — mi.

Ako Srba boš premagal — vstregel meni boš najbolj, jaz državam bom predlagal, da si vzameva vsak pol.

Srbi so mi neprijazni jaz ne maram za nje nič — treba jim je stroge kazni, da začutijo moj bič.

Ako dobro stvar izpade, skupaj pojdeva v Solun, zato nekaj bo nagrade dobil sosed tvoj — Rumun

Macedonija je tvoja — to sem vedno trdil jaz, tvoja pa ne bo brez boja — zdaj prišel je pravi čas.

Turčin:

Dokler je še moja bila, tepel vaju sem oba, takim vlada tuja sila — kdor sam vladati ne zna,

Ko bi meni je ne vzela, bilo bi še zdaj tako, oba skupaj bi trpela pod neusmiljeno roko.

Svab:

To je naša volja bila, hej, poskoči moj Bolgar

Za birmo dobite pri H. SUTTNER

Lastna protokolirana tovarna ur :: v Švici ::

Mestni trg št. 25 in sv. Petra cesta 8 najcenejše in najboljše : ure, verižice itd. :

Lastna protokolirana tovarna ur :: v Švici ::

LISTEK

PAVEL BERTNE:

Otrok ljubezni.

(Dalie.)

»Zdi se, da mu Faje ne more poslati več kakor eno divizijo Lesparjevo.«

»Kako pa veste to?«

»Od idončanega oficirja, ki je pravkar prijahal sporočil polkovniku, da se mudi, in mu naznaniti natančno kraj, kjer naj se ustavimo.«

»Kje je to?«

»V Eberbaškem jarku.«

»Ali ga poznate, de Rožeg?«

»Da, to je tik pred Morsbronom... Neroden kraj za kavalirijo. Videj hoste, kadar dospemo tja.«

In že je prišlo povelje, da naj požeeno korje v dir... Na daljem obzorju pa se je pokazal tisti hip ozek pas nebesne modrine.

Zares se je popravilo vreme. »Lepo bo jutri,« so se menili vojaki.

»Tem boljše; bili se bomo na solncu.«

Po brezkončnem pohodu so dospeli v noči na določeni kraj: ob zori so se lahko ogledali, kje so.

Polka sta stala v nekakšnem jarku. Dalje tam, onostran hmeljevih njiv in širokega potoka, obrobjenega z gosto vrsto dreves, se je videla na višini vas: Morsbron.

Kirasirji so se baš pripravljali, da prebijajo dan v svojem jarku, ki so ga varovale čete, nastanjene v Morsbronu, slehernega presenečenja. Vojaki so sušili svoje premočene plašče, čistili orožje in kuhali jutranjo kavo.

Poročnik de Rožeg se je bil ustavljal pri četi, med katero je spoznal več vojakov iz Bisjere.

»No, tovariši, kako je?«

»Bo že, bo že, gospod poročnik; samo da se spočijemo...«

»Oh, časa imate dovolj! Maršal pričakuje ojačen, ki pridejo drevi. Vsa noč vam ostanje za počitek. Jutri pa...«

»...Jutri jih opletemo z moko cunj, kaj ne, gospod poročnik?«

»Da, da prijatelji.«

»Samo to je čudna misel,« se je oglašil debeli Boasone, »da so nas vtaknili v to luknjo.«

»Kako to?« je vprašal poročnik, ki je delil mnenje svojega moštva bolj, nego je moral pokazati.

»Zato. Če se hočemo razviti v boju med temi hmeljevskimi in priti na ono stran potoka... potem Bog ne daj, da bi prinesel vrag tja gor kake strelce: pobili bi nas kakor zajce.«

»Tja gor? V Morsbron!... Strelci, ki stojte tam, so naši fantje; oni bodo pobijali Pruse, ne vas...«

Zdajci pa se je prekinil razgovor.

Na levi, tam nekje pred Frešvillerjem, je izbruhnilo gosto streljanje,

ki ga je kmalu nadvladal grom kanonov!

Trobente so zapele med kirasirji: Kakor bi trenil, je bila kava izlita, ogenj pogašen, sablje opasane; držeč konje za povodce, so se postavljali jezdeci v bojno vrsto!

Da, bitka se je začela! Mak-Mahon je čakal jutrišnjega dne, da mu dospe na pomoč divizija Lesparjeva, toda Nemci so pospešili bitko, ker so se bali tega združenja, in so se vrgli na Francoze, stopetdestisoč na komaj petinštiridesetisoč mož.

Ah, ta strašna bitka! Trikrat, ob osmih, ob desetih in opoldne so Francozi zmagovito zavrnili besni naskok pruske drhali... In sleherni-krat ob vsakem njihovem umikanju bi bili lahko udarili za njim ter izpremenili njih krvavi odstop v poraz in divji beg... Toda Mak-Mahon je čakal venomer divizije, ki mu jo je obljubil Faje. Adjutant za adjutantom je dirjal k maršalu z obupno zahtevo:

»Ojačenja!... drugače nas vržejo!...«

»Držite se še, držite se... Počakajte, da pride Lesparjeva divizija!...«

Toda Nemci so nastavili na višinah nove baterije, ki so napravile položaj v r. esnici nevzdržljiv... Treba je bilo izprazniti vas, in glej, že se pojavljajo nemške tolpe — čim dalje gostejše, čim dalje strašnejše.

Napočil je trenotek nadčloveškega junaštva.

Da se rešijo ostanki armade in se morejo umakniti, je treba ustaviti neprijatelja, ki že zaseda Morsbron in dere z vseh gričev kakor truma psov: treba ga je zastrašiti.

General Mišel dvigne sabljo visoko nad glavo in krične svojim dvem kirasirskim polkom in dvem škadronom lansirjev:

»Naprej!... Živela Francija!«

In ti jezdeci, ki so spremljali že celo uro vse izgubljene nemške krogelje, ne da bi le eden trenil z očmi, se niso obotavljali.

Vedeli so, da so poslani v smrt. Te hmeljeve njive, pokošene po kroglih in granatah, so bile samo še ena sama ogromna past, polna zanj, podrtih kolov in štorov, ki so še tičali v tleh, skriti pod zelenim protjem.

V Morsbronu je bilo vse črno Nemcev, ki so gradili zaslonce.

Vseeno, žrtve je bila sklenjena. Polkovnik kirasirskega polka je dvignil visoko svojo svetlo sabljo in kričnil: »Naprej!... Vsi oficirji so ponovili z njim: »Naprej!... Živela Francija!...« Glušeč hura se je iztrgal iz vseh junaških prsi...

»Živela Francija!«

Kakor plaz se je zapodila konjenica in zagromela — kljub kroglam, kljub granatam, kljub temu, da so padali konji in ljudje — v temno zijočo ulico. Ni ji bilo usojeno, da se vrne.

Ohi, to strašno mesarjenje!... Sovražnik je imel časa dovolj, da se

je pripravil na to blazno junaštvo. Na drugem koncu glavne Morsbronske ulice se je dvigala ogromna, neprekorajljiva barikada, ob kateri se je razbijal jezdec za jezdecem, vrsta za vrsto — strašen kup krvavega, drgetajočega mesa.

Nemogoče je bilo umekniti se po stranskih ulicah; Nemci so jih bili zaprti z vozovi, ki so jih navlekli iz skednjev. Pa tudi vhod v vas, skozi katerega je bila pridrla ataka, so zastavili zdaj trije polki sovražnih huzarjev, ki so čakali doslej v rezervi.

S podvojeno silo je besnela moritev v tej pasti; vsako okno je sejalo pruske krogelje na junake, ki si niso mogli pomagati, stisnjeni med padle konje in tovariše, strnjeni v gnečo, ovirani po barikadah, tako da niso mogli vihteti več svojih dolgih sabelj.

Nekaj oddelkov je sicer preskočilo mrtve in ranjene ter posabljalo huzarje, ki so zapirali vhod... A tam so popadali tudi ti v toči svinca, ki je klestila zdaj po vsem gričevju.

Toda zmagalci so se zgrozili; ustavili so se v osuplosti, polni strahu in občudovanja. In general de Lartig je mogel rešiti ostanke svoje divizije; maršal Mak-Mahon je prišel z umikanjem, ki si ga sovražnik v svoji izmučenosti in svojem trepetu niti ni upal motiti.

Rejšofenski kirasirji so bili oteli vso armado.

(Dalie.)

njduva bova razsodila,
kdo Balkanu bo vladar.

Nič se ne boj. Jaz sem s tabo,
zmago svojo boš dobil —
če se bo godilo slabo —
bom jaz Srbu vrat zavil.

kajti prcaženi Avstriji je vzel vaje
iz rok s tem, da jo je potisnil iz nem-
škega »lunda«, ustvarivši »začasno«
zvezno nemško državo severno Maj-
na! — Velike zasebne priateljstvo in
sorodstvo.

Porazivši dednega sovraga pri
Metz-Sedanu je začela v Versailles
zdejnjena Nemčija razvijati velepo-
membno svojo svetovno, kolonialno
politiko, katere je zahtevala do tedaj
nepoznano pomnožitve trgovinske
mornarice in s tem pa je naraščalo
narodno bogastvo in blagostanje!
Nemčija si je s tem ustvarila podlago,
da se lahko umešava s svojim gla-
som v vse zapletljive na svetovnem
pozorišču! Glej: Fachoda, Marokko,
Kiančan itd. itd.

Te refleksije so se nam zdele
potrebne za dokaz, v koliki meri je
dosegla velika Nemčija svoj vpliv in
svojo moč po svojem prvem kancler-
ju, knezu Bismarcku! — Njegov živ-
ljenski cilj, prenesti politično sredi-
šče Avstro-Ogrske iz Dunaja se je
popolnoma posrečilo! Kdor bi tega ne
hotel verjeti, naj pazljivo prečita ve-
lepomembno izjavo ministra-pred-
sednika grofa Štefana Tisze v držav-
nem zboru v Budimpešti. Povod
je bila brzojavka ruskega carja bal-
kanskim vladarjem!

O Tisza-Berchtoldovem govoru
piše »Pester Lloyd« tako-le: »Nepo-
sredno pred počitnicami je imela ogr-
ska« — (ne! mažarska; op. ured.)
zbornica velikopomenben dan. S
svojim govorom se je spominjal
predsednik grof Tisza one zlate do-
be ogrskega parlamentarizma, ko je
bila naša zbornica žarišče vse evrop-
ske politike.«

»Z enim hibom je grof Tisza zo-
pet priboril ono pozicijo naši poslans-
ki zbornici, kakoršna se je smatrala
kot pripoznano merodajni faktor
mednarodne politike na koncu pre-
teklega stoletja! Kakor takrat bode
tudi sedanj govornik, predsed-
nik celotne Evrope dokazal velik po-
men ogrske državne polovice za za-
njanjo politiko skupne monarhije! —
Ogrska stoji po Tiszinem govoru in
članju pred obličjem celega sveta
kot merodajni činitelj zunanje politič-
ne akcije v državi; kot državna na-
prava, iz koje parlamentarne srede
prodira vest o dalekosežnih odloč-
bah te monarhije pri urejevanju še
ne rešenih balkanskih zadev na zna-
nje evropskemu občinstvu.«

Drugi od Tisze plačani list pa
pravi: »Avstro-Ogrska kaže že zo-
pet močno zunanjo politiko — in
Ogrska stoji na krmlu! —

Naj bo dosta dokumentiranja!

Vsa zgoraj navedena dejstva pa
dokazuje nesporno resnica, da se
je velikemu makijavelističnemu
državniku, knezu Bismarcku, posre-
čilo s tem, da je imel vedno po dvoje
želez v žrvnjavi, svojo vedno zvesto
zaveznico prisiliti do tega, da je pre-
rešila svoje merodajno politično tež-
šče iz nemškega? Dunaj v — Bu-
dimpešto! Quod erat demonstran-
dum! —

Slovenska zemlja.

Iz Podgore.

IV. zlet Goriške Sokolske Župe
v Podgoro. 6. julija slavi GŠ, S. Z.
jubilej slovenskega Sokolstva v Pod-
gori. Vsa goriška sokolska društva
poletje omenjeni dan v našo narodno
trdnjavo ob italijanski meji. Celo
morje rdečih srajc, pod katerimi bje-
lo zvesta slovenska srca polna naj-
idealnejše ljubezni, ljubezni do do-
mače grude, do milega naroda bode
poplavilo našo Goričko in Podgoro.
Pokazati hoče goriško Sokolstvo, da
je še življenske sile, zdrave in kipe-
če v našem narodu. Pokazati hoče,
da je ono nepredčen jez, ob katerega
bodo še vedno zaman butali razni
sovražni valovi in se še, kakor do
sedaj razblinili v prazne pene. Nismo
ustanovili sokolskih društev za na-
silje in oblast. Ne! Ustanovili smo jih
zato, da se v njih krepki naša mladina
duševno in telesno, da se bo mogla
uspešno braniti proti nasilju in oblasti
drugih, da bo Slovenec na svoji zemlji
svoj gospod! V pesti sila, v srcu
odločnost, v mislih domovina! —
Bratstvo, svoboda, enakost! — Ne
koristi, ne slave! — To so gesla, ki
jih piše slovensko Sokolstvo na svoj
prapor, gesla, s katerimi gre v boj
proti slehernemu sovražniku ne sa-
mo slovensko, marveč vse slovensko
Sokolstvo. Krasna je naloga, ki si jo
je nadelo Sokolstvo, krasna in vzvi-
šena. Toda, da more naše Sokolstvo
uspešno vršiti to sveto nalogo, treba
je ves narod prežeti tej ideji, treba da
se sokolske vrste podeseterijo, po-
stoterijo. Zato pa pridite Vi vsi, ki
čutite slovensko, 6. julija v našo sre-

do! Pridite, da vidite kos onega dela,
ki je vršimo edino le v korist našega
naroda in celega Slovanstva. Vžili
boste par veselih uric, ki Vam tako
hitro ne minejo iz spomina. In smelo
lahko trdimo, da boste Vi mlačne-
ži šli domov s ponosom in samoza-
vestjo, da »biti slovenske krvi bodi
Slovenec ponos«. Vi, bratje Sokoli,
pa pripravite se kar najskrbneje, da
završimo svoj jubilejni praznik kol-
likor mogoče dostojneje v ponos in
slavo naše domovine. Na zdar! F. A.

Stajersko.

Maribor. (Nova izzivanja.) Na-
šim renegatom dela očividno prav
posebno veselje, nas vedno znova
izzivati. Zadnja nedelja je zopet prav
ostentativno pokazala, kakšno je poj-
movanje državljanske enakopravnos-
ti. »Jahnovci« so imeli v toliko svoj
»veliki« dan, da so v takozvanem
Novem parku odkrili spomenik »Jah-
na«. Ta slavnost bi nas že ne ženirala
toliko, saj naš renegatski mob
mora imeti vsako leto nekaj, kar ga
znova fanatizira in veže na ostale
mase naših renegatov. Brez takih
umetnih sredstev bi naši renegate
ne bili v stanu, zadostno skrbeti za
svojo vnanjo »reprezentacijo«, po
Mariboru slavnoznani — »Jahnha-
gela«. Izzivati pa se nedvomno pra-
vi, če te mase potem, spremljane po
juž. želez. godbi, z razpeto frankfur-
tarsko zastavo, drve skozi mesto.
Pri tem se ne moremo vzdržati par
trpkih opazk, na naslov naših mero-
dajnih krogov, ki še do danes niso
bili v stanu doseči dovolj razobe-
šenja slovenske trobojnice na »Nar.
Domu«. V spomin nam pride par
ostrih besed, ki smo jih slišali dne 15.
t. m. ob veliki slavnosti. Čemu ne iz-
vajamo posledic s potrebno energijo,
do skrajnosti? Frankfurtska tro-
bojnica in nacionalna barva aystrij-
skega — in tudi ne rajhsovskega —
nemštva, pač pa znak revolucije in
vendar viharja te čunje ob vsaki pri-
liki po naših mestnih ulicah, dočim se
mi Slovenci, kot avtohtoni avstrijski
narod — klanjamo zahtevi in prepo-
vedi naših renegatov, ki nam brani-
tijo od priključitve narodnih svečanosti
razobesiti našega naroda barve. In
prav je imel oni, ki je dejal dne 15.
t. m. v »Narodnem Domu«, da ga je
sram biti ob takih prilikah v naši
sredi in gledati ponizjevanje naših
narodnih barv, kolim je odmerjen
prostor pač — na dvorišču, ne pa
tam, kjer bi jim morali biti — na
stolpu! — Zadnja nedelja, 22. t. m.,
pa nam je kazala tudi nebrzičnost na-
še inteligence, ki je smatrala najbrže
kot svojo glavno dolžnost, prisot-
stvomati odkritju »Jahnovega« spo-
menika in delati dobrodošlo sta-
fažo tej pangermanski slavnosti! —
V obeh zadnjih slučajih si usojamo
— kot nepoboljšljivi združbarji —
vprašanje: Kako dolgo še gospoda?!

Pragersko. (»Marburgerci« v
aljam.) V eni zadnjih številc se za-
ganja mariborski vsenemški revolver
v one naše rodbine, ki imajo v tu-
kajšnji »Roseggerjevi« šoli svoje
otroke, a zahajajo tudi še kam dru-
gam, kot samo k nemčurkim priredit-
vjam. Tem ljudem očita Marbzgt.
črno nevhvaležnost do dobrotnikov in
jim svetuje, da naj raje pošiljajo
svoje otroke v Sp. Poljskavo v ta-
mošnje slovensko šolo. Mi se v tem
čisto strinjamo s to pisarijo in bode
povedano tako »Mabzgt.« kot onim
našim pragerskim mlačenem, ki sa-
mo »plavajo« med raznimi stran-
kami in narodoma, da smo jih tudi
mi — do grla siti, če nam ne poka-
žejo odločno, kam se štejejo. V »Ro-
seggerjevi« šoli deca, starši pa po
slovenskih in drugih prireditvah!
Tako ne pojde dalje, in zato treba,
da pridemo s temi ljudmi na čisto.

Mozirje. (Napredna zmaga.) Na-
prednjaki smo torej v vseh treh raz-
redih zmagali — z dvetretjinsko ve-
čino. To seveda naše klerikavzarje
strašno peče in na vse mogoče na-
čine bi radi še v naprej spletkarili.
Svetujemo tej črni bandi, da se kmalu
— strezni, če ne bo boj —!

Maribor. (K besedam o »kmeč-
kem zboru.«) Zadnji »Narodni List«
prinaša par lokavih besed pohvale
na naše politično gibanje v Mari-
boru in dostavlja, da so uspehi oči-
vidni. No ja, ne tajimo započetka
neke rahle sapice, samo, da smo bolj
previdni kot oni gospod. Mislimo, da
bo dobro, če še nekoliko časa potr-
pimo, da vidimo nadaljni razvoj. Kar
pa se tiče nasveta, sklicati »kmečki
zbor«, pa je ta ideja res vredna, da
se jo okrog »Maribora« nekoliko te-
meljiteje presoja. K tej točki ne bo-
mo za enkrat izgubljali besed. Pre-
puščamo vso stvar našemu politič-
nemu vodstvu, vendar mislimo, da bi
bila stvar vredna kaknega zaupnega
komunikeja v obliki okrožnice na na-
predne naslove. — In še eno: v točki
našega političnega dela nekateri naši
gg. — vse časti vredni! — v zad-
njem času kaj radi mečejo okrog
sebe z očitani, da je še mnogo go-
spodov, ki bi pač lahko delali, če bi

hoteli, pa se samo odtegujejo in za-
bavljajo! No je že križi! Mnogo bi jih
lahko delalo, mnogo se jih odteguje
in mnogo jih zabavlja. Posebno zad-
nji! — Kaj ne — ?! Za danes gg.:
Vi še niste vseh povabili na sodelo-
vanje in oni, ki bi jih morda radi vi-
deli — med sodelavci — čakajo
poziva, se Vam pa ne bo nihče pri-
klopil oziroma se urivali! Saj se —
tudi razumemo? — Zabavljivec.

V Sp. Žerjavcih pri Sv. Lenartu
v Slov. goricah je plin, prihajajoč iz
vrelca tamošnjih slatin, zadušil fanta
Franca Brusa. Brus je bil letos k vo-
jakom potrjen in star šele 20 let. Bil
je na mestu mrtve.

Orehova vas. Pri zadnjih občin-
skih volitvah smo morali opaziti v
našem kraju kaj čudne stvari. Zgo-
dilo se je, da so šli slovenski napre-
dilci skupno v boj z narodnimi na-
sprotniki proti slovenskim klerikal-
cem, Vemo, kakšno je klerikalno go-
spodarstvo tu, kot tam, a tak način
boja moramo vendar z vso odločno-
stjo grajati. Kaj naprednim volilcem
ni bilo možno drugače pokazati ne-
zadovoljnosti s klerikalnim gospo-
darstvom kot s tem, da so šli v roki
z najhujim nasprotnikom — Stajer-
cijanci — proti klerikalcem? Tako
ravnanje nas ne bo povzdignilo na
ugledu!

Dr. Verstovšek in še marsikaj.
»Straža« in »Slov. Gospodar« sta
zelo huda na konservativno našo
»Slogo«, ker je nekoliko ostro pri-
jela dr. Verstovška v svoji aferi s Po-
ljaki. Seveda oba lista dr. Verstov-
ška dvigata v nebega, češ, da ga ni
boljšega zastopnika naših narodnih
teženj v drž. zboru, kot je on. To se-
veda lahko verjame, kdor je tako
silno neumen kot to zahtevata ome-
njena klerikalna lista. Kdor pa le ko-
likaj natanko opazuje dr. Verstov-
ška, bo spoznal, da ima pač vedno
na razpolago — kot star renemist —
par grmečih govorov, v katerih pa
ni nikoli nič škode, ker njih vsebine
ne izrablja ne on, pa tudi ne njegovi
somišljeniki — poslanci. Pa naj nam
nasprotno dokažejo!

Celje. Klerikalci so si nadjali na-
logo, da porušijo — soc. demokrate.
Kako bodo to začeli? S pomočjo
S. S. Z. in — sv. Duha. Takrat bo
na mah slovenski delavec postal —
med tednom sit, v soboto pa bo imel
polne žepce srebrnih tolarjev, tako,
da bo kmalu lahko poplačal vse kle-
rikane dolgovce po vseh zvezah, za-
drugah itd. ...

Iz Trbovelj. Tukaj je začel zo-
pet razsajati ta nesrečni legar. Po-
zimi je terjal precej žrtev, a so ga
bili zdravilni in sanitarna oblast ne-
kako ugnali, a le omočili so ga. Se-
daj se je nenadoma zdramil — po-
žrl zopet par človeških žrtev in vr-
gel v izolirnico nad 20 ljudi. Ako ga
bodo pustili poklicani faktorji do iz-
bruha sedaj v tej hudi poletni vro-
čini, tedaj, gorje Trbovljam! Po šo-
lah manjka že skoro polovico otrok,
od katerih je nekaj bolnih, drugi so
kontumacirani. Mi smo bili vendar
že skrajja tega mnenja, da vendar
oblast premalo gleda na zdrava sta-
novilašča rudarjev, ki ležijo s celimi
rodbinami po kletih, hlevih in svi-
njakih. Drugič je potreba toli zaže-
ljenega vodovoda k rudniku! Pa bo
zopet kak klerikalni bedak rekel, da
občina denar razmetava, ako hoče
graditi vodovod. Seveda najboljše je,
če gre denar v farsko malho!

Iz Trbovelj. V sredo 28. t. m. se
vrši redni občni zbor tukajšnje mo-
ške podružnice družbe sv. Cirila in
Metoda v gostilni g. Počivavška ob
pol 8. zvečer. Razven običajnega
dnevnega reda je tudi na vzporedu
govor potovalnega učitelja g. Ante
Bega iz Ljubljane. Trboveljski rodo-
ljubi, pokažite z mnogobrojno ude-
ležbo, da znate ceniti našo preko-
ristno družbo. Vabijo se vsi člani in
tudi drugi Slovenci, naj pridejo in s
tem pokažejo zanimanje za našo di-
čno družbo in delo v tukajšnji ogo-
rjeni dolini. — Odbor.

Pevski zbor iz St. Jurja ob juž.
železnici, kateri je pel v nedeljo
22. t. m. na Vrskem se je imenito
obnesel. Zeleti bi bilo, da nastopi še
v drugih krajih na Spodnjem Stajer-
skem.

Premeščen je žel. uradnik Fr.
Gorše iz Trbovelj v Zidanmost; Fer-
dinand Grögl iz Trbovelj v Gradec;
Vičič iz Brežic v Trbovlje.

Dnevni pregled.

V poljasnilo današnjega našega
uvodnika, prinašamo tu članek, ki ga
je pisal »Učit. Tovariš« v svoji zadnji
številki. »Učit. Tovariš« piše:
»Liberalci in klerikalci proti »Učitel-
ski Tiskarni!« Sovraštvo razdružuje,
sovaštvo pa tudi združuje. To zad-
njo trditev dokazuje gonja, ki so jo z
isto vneto začeli ljubljanski liberalci
in klerikalci, eni v Slovenskem Na-
rodu«, drugi v »Slovincu«. O »Slo-
vincu« je to umljivo, to smo imeli že
večkrat priliko povedati. »Slovenec«
sovaži napredno učiteljstvo iz vseh

duš svojih založnikov, urednikov in
protektorjev. Njegovi ljudje so že la-
gali v svet, da je »Učiteljska tiskarna,
ustavila plačila. Hoteli so kratkoma-
lo naš zavod ubiti! Laž pa ima kratke
noge, in tako niso klerikalci nič izdat-
nega opravili, samo da so se s pomo-
čjo uglednega učitelja Smrdela na
splošno znan »pošten« način polastili
vzorcev šolskih tiskovin. — Nekateri
gospodje, ki ne sede samo v redakciji
»Slovenskega Naroda«, ampak so tu-
di v upravnem odboru »Narodne Tis-
karne«, kuhajo zavist in jezo proti
»Učiteljski Tiskarni« od vsega počet-
ka. Zdajnjaj bruhne njihov žolč na
dan, da je toliko očitneje podan do-
kaz, da ne žele nič manj goreče od
klerikalcev »Učit. Tiskarno« pogina!
To se je pokazalo zopet zadnje dni,
ko je bila tako mimogrede na dnev-
nem redu afera dr. Karla Trillerja. Ta
je, kakor znano, v deželnem odboru
glasoval za Sušteršičevo zaupnico,
kar je v napredni javnosti zbudilo ob-
če ogorčenje. »Slovenski Narod« je
tem pisal ostre besede, tembolj pa je
ogorčena napredna javnost obsojala
dr. Trillerjevo kurtuazijo v »Dnevnu«,
ki je last »Učit. Tiskarne«. Ko je svoj
čas »Slovenski Narod« udaril po na-
prednem učiteljstvu, nismo za to de-
lali odgovorne »Narodne Tiskarne«,
ki je lastnica lista, ker imamo toliko
razuma, da vemo ločiti uredništvo
kaknega lista od tiskarne. Samo pri
»Slovenskem Narodu« nimajo toliko
razuma, zakaj strast in sovraštvo
ubije vsako pamet, tudi liberalno!
In tako ni »Slovenski Narod« pisal
samo o »Dnevniku« — »svinjarjah«,
nego je vehementno napadel tudi
»Učiteljsko Tiskarno«, češ, da
jo bo celo citiral pred pravi forum!
Da, tako daleč je butnil liberalni dne-
vnik z zmedeno glavjo, da se je pri-
jazno spomnil celo tovariša L. Jelen-
ca, ki ima sedaj z »Dnevnom« in z
»Učiteljsko Tiskarno« toliko opraviti,
kolikor je na razvoju obolega zainte-
resovan kot neomajno napreden in
značajan slovenski učitelj. Nič več!
Zakaj tovariš Jelenec ni že eno leto
več v upravnem odboru naše tiskar-
ne! Ampak to ni liberalni hudobij
nobena ovira! — Ni naša naloga, niti
naš namen, da bi pretresali politično
plat te afele. Nam zadošča konstatir-
ati, da nimajo ljudje, ki tako streljajo
iz uredništvja liberalnega dnevnika,
nobene socialne zavesti, ki bi morala
brzdati strasti vsaj v takem slučaju,
ko gre vendarle za strogo napreden
zavod, ki ima do eksistence vsaj to-
liko dolžnosti kakor tovariši in tova-
rišice iz »Narodne Tiskarne«. Za na-
mi stoji stotine kulturnih delavcev, ki
so tudi nekaj že storili in še bodo za
splošni razvoj in napredek našega na-
roda. In vsi ti si odločno prepovedu-
jejo v imenu napredne stvari sploh,
da bi jim zavist in slepota in sovra-
štvo posameznika ubijale in uniče-
vale, kar so si sami z naporom in z
velikimi žrtvami ustvarili na gospo-
darskem polju! Podpore od Vas ne
pričakujemo nobene, ker vemo, da je
ob taki sovražnosti nemogoča. —

Dajte nam pa mir! Sami bomo delali
tako, kakor se nam zdi za splošni in
svoj blagor najbolj! Prej boste ra-
bili Vi pomoči od nas, nego mi od
Vas! Zato: mir! To je povedano
predvsem na naslov gospoda Miro-
slava Malovrha!

Žrtev siljenja v lemenat. Iz No-
vega mesta se nam poroča: Tisti, ki
so hoteli vedeti, da je neki lemenatar
pobegnil iz ljubljanskega semenišča,
so vsaj deloma resnico zadeli. Ker ta
zadeva ni več tajna, lahko kar odkri-
to o nji govorimo. Tisti, ki je leme-
natu tako ali drugače pokazal hrbet,
je sin tukajšnega jetniškega ofici-
jala Mlakarja, znanega klerikalca, ki
je kot načelnik veteranskega društva,
v svojem verskem fanatizmu to dru-
štvo tako daleč ponižal, da se pustijo
izrabljati kot ministranti pri procesi-
jah. Ni čudo, da je tak fanatičen oče
svoje sinove hotel čisto poklerikaliti.
Ker z mlajšim sinom ni imel sreče in
je isti rajši šel se kaj pametnega učiti,
kot pa klerikalno politiko in brezver-
stvo oznanjat, se je oče z vso vneto
polastil starejšega sina. Pri tem so
mu šli za sveto stvar vedno vneti
patri frančiškani na roko. Že kot gim-
nazijca so starejšega sina vedno va-
bili v samostan in v prošnjo na poje-
dine. Mislili so: fant bo videl, kako
mi od same vere dobro živimo in ne-
hote se mu bo iz lastnega nagona za-
hotel po tem dobrem farovškem
življenju. Silili so ga vganjati hinav-
ščino z večkratnimi obhajili in drugi-
mi cerkvenimi ceremonijami. Pa ena
moč je, ki prodere tudi take močne
klerikalne trdnjave; tej moči je ime
ljubezen. Fant se je zagledal v lepe
oči hčere nekega davkarskega urad-
nika, ki je za svoj nenavadni avan-
zma prodal svoje politično in narodno
mišljenje in ki je hvala bogu preselji-
ši se v Ljubljano, zapustil naše mesto.
Mlakar bi bil šel rad študirat na Du-
nai, pa oče o tem ni hotel nič slišati.
Ti moraš postati »gospod«, pa je. In
sin se je vdal, z ljubeznijo do posvet-
nega življenja v srcu je šel v lemenat.
Dve, ali že celo tretje leto se je tu

boril s svojim srcem in razumom. Č-
čemer je preje le slišal, je zdaj izkusa-
sam; videl in slišal je, kakšna hinav-
ščina, kakšno svetohlinstvo se ugaja
v zavodu, kjer bi se morali vzgajati
bodoči apostoli vzvišene Kristusove
vere. In že ko je bil njegov versko
fanatični oče tako blizo uredničenja
svojih sanj, ko bo on kot komandant
veterancev smel ministranta igrati
pri novi maši svojega sina, glejte, te-
daj je sam bog iztegnil svojo roko in
sinu pokazal pot vunkaj iz lemenata.
Bolje zate in za človeško družbo, da
postane zunaj cerkve pošten človek,
kot pa v cerkvi nevreden služabnik
božji. In glejte, mladi lemenatar je
vbojal ta božji glas, lepega dne ju-
nija meseca l. 1913 je prišel domov.
Se le zdaj ko imajo svojo žrtev pred
seboj, so se celo tistim božjim slu-
žabnikom, ki so Mlakarja z dobrimi
kosili in južinami silili v lemenat, od-
prle oči in priznajo: Bolje, da je tako
storiš še ob pravem času, kakor pa da
bi bil postal vse svoje žive dni nesre-
čen v svojem poklicu. Pristaviti bi
morali še: Bolje, da ni postal tak, ka-
kor smo mi farizeji, ki sleherni dan
nevredno živimo kri in telo tistega,
čegar imo izrabljajo za svoje brez-
skrbno lenuharsko življenje. — Si-
šimo pa, da bo Mlakarju sledilo še
več takih pošteno mislečih mladeni-
čev. Škof, ki je te razmere na Kranj-
skem vsvaril, bo v doglednem času
gledal, kje bo za svojo kasarno dobil
še primernih rekrutov.

Nov odvetnik. V Mariboru od-
pre v kratkem novo odvetniško pi-
sarno g. dr. Koderman, sedaj odvet-
niški kandidat v Celju.

Otvoritev omnibuslinije Be-
hinska Bistrica—Bohinjsko jezero.
Dne 29. junija t. l. se otvori na progi
Bohinjska Bistrica—Bohinjsko jezero
omnibuslinija; omnibus bode vozil
vsak dan trikrat na Bohinjsko jezero
s sledečimi postajami: Bistrica—ho-
tel Sv. Janez, — hotel Sv. Duh in
končna postaja hotel Zlatorog. Ravno
mimo teh postaj in po isti progi vračal
se bode omnibus tudi trikrat nazaj v
Bistrico. Vožnje cene so: vožnja iz
Bistrice do sv. Janeza 60 vin., iz
Bistrice do sv. Duha 70 vinarjev, in
iz Bistrice do Zlatoroga 1 krono. Te
zares potrebne komunikacijske linije
je ustanovila Deželna zveza za tujski
promet na Kranjskem, ki jo bode tudi
subvencionirala. Tujski promet v
Bohinju, posebno promet izletnikov
bode gotovo živalnejši, ker je ravno
pasantom dana prilika se za jako niz-
ko ceno pripeljati na divno Bohinjsko
jezero. Tudi posamezni bohinjski kra-
ji in hoteli bodo po tej omnibusliniji
intenzivneje zvezani med seboj. Po-
sebnost za ljubljanske izletnike je ta
nova komunikacija zelo prikladna in
imajo gorenjski vlaki ki odhajajo iz
Ljubljane ob 5. uri 47 min. ob 6. uri
54 min. čez Jesenice v Bohinj zvezo
na to omnibuslinijo.

Ogenj. V nedeljo, proti večeru je
izbruhnil z doslej še neznanega vzro-
ka, ogenj na skednju pos. p. d. Benka
v Lipnici pri Kropi. Mirnemu ozračju
ter mali dvokolesni brigadnici, ki je
last podružnice c. kr. kmet. družbe in
požrtvovalnosti nekaterih se je za-
hvaliti, da se ni zgodila večja nesre-
ča; pogorel je namreč edinole ske-
denj in slamoreznica, drugo se je re-
šilo. Tudi požarni brambi iz Kamne
gorice in Kroke sta stopili v akcijo,
toda takrat že ni bilo nevarnosti.
Omenjenega se priporoča okoličanom
v blagohotno podporo. Graje vredno
je, da nekateri navadno pri vsakem
ognju le pasejo radovedne oči, in so
pri tem drugim, pridnim delavcem le
v napotje!

Dobravan. Zanimive izkopsnine. Prevzitar
Franc Radešček, ki je delal v pruhu
»Barvinski hrib« pri Gotni vasi pri
Novem mestu, je dne 18. t. m. izkopal
tam več človeških kosti in lobanj. Te
izkopsnine so najbrže še izza turških
vojsk. — Kajzar Martin Bele iz Gotne
vasi je izkopal kakih dvajset člove-
ških okostnjakov. Prebivalci Gotne
vasi trdijo, da je stal tam pred stoletji
grad, katerega pa so sovražniki ob
vojnem času razrušili.

Avtomobil ga povozil. Te dni je
neki avtomobil povozil na državni
cesti pri Ilirski Bistrici 58letnega
hlapca Andreja Franka iz Prema, ko
je šel v Ilirsko Bistrico. Avtomobil je
Franka tako poškodoval, da so ga
morali odpeljati v bolnišnico v Po-
stojno.

Nesreča vsled splasne krave. 22letna
dekla Ana Grčar iz Domžal se je
peljala pred nekaj dnevi na vo-
zu, v katerega je bila vprežena kra-
va, po državni cesti proti železni-
škemu tiru. Nenadoma je pridrdral
vlak, katerega se je krava tako vstra-
šila, da je začela divjati. Grčarjeva je
hotela splaseno kravo udržati. Pri
tem pa je padla pod voz in si zlomila
desno nogo.

Mrtvega so našli pretekli petek
popoldne 24letnega delavca Franceta
Dobeta na občinski poti v bližini Be-
gunj na Gorenjskem. Kakor se sodi,
je Dobeta zadel mrtvoud.

Težka nesreča. 21letni delavec
Franc Vrečar je pred nekaj dnevi

V Tivoli!

Ako se hočeš dobro zabavati, pojdi v
restavracijo 'Tivoli';
tam je izvrstna češka kuhinja, dobiti je
tudi vedno sveže pivo in razna pristna
vina po zmernih cenah.

Velika dvorana Hotelske sobe

je vedno brezplačno na razpolago za
:: veselice, shode, predavanja itd. ::
po jako nizki ceni vedno na raz-
polago.

Vsako jutro že ob 6. uri sveže kuhana kava.

metal v Trzinu z voza brzoyajne droge. Ko je hotel neki drog sam vzdigniti, mu je spodrsnilo in se je zgrudil na tla. Pri tem mu je padel drog na glavo in ga je smrtno nevarno poškodoval.

Tatvina. V noči na 21. t. m. se je splazil doslej neznan tat, predno so bila hišna vrata zaprta, v zdraviliški hotel kneza Karola Auersperga v Toplicah na Dolenjskem in je odnesel srebrno namizno garnituro: 70 nožev, vilic in žlic, literško steklenico ruma in vpisalno knjigo. Skupna škoda znaša okrog 600 kron.

Tatinski hlapec. 16letni Jakob Pistor je bil že dva meseca uslužben pri posestniku Jakobu Lavtizarju v Kranjski gori kot hlapec. V tem času je ukradel svojemu gospodarju v presledkih par novih čevljev, par škornjev, srebrno uro remontirko s srebrno verižico in neki dekl, ki je bila tudi pri Lavtizarju uslužbena tri kroge gotovega denarja. Pri Pistorju so našli tudi en vitrih.

Se ena tatvina. Pretekli četrtek se je splazil 25 letni brezposelni Avgust Novak iz Oradišča pri Litiji, neopazno v hišo posestnika Antona Koritnika v Lukovici in je odnesel niklasto uro budilko, moško srajco in naočnike s srebrnim okvirjem. Ukrađeno uro je nato Novak prodal v Kozarjih.

Železniška nesreča. Kakor se iz Derventa poroča, je dne 21. junija t. l. trčil na postaji Kotorsko neki tovorni vlak v tovorni vlak, ki je prišel iz Derventa. Sunek je bil tako močan, da sta lokomotivi obeh vlakov, kakor tudi dva vozova skočila s tira. Sunek so slišali daleč naokoli. Ker sta oba strojevodji še pravočasno skočila z lokomotiv, se ni pripetila nikakršna druga nesreča. Škoda je vseeno zelo velika, ker je bilo uničeno precej blaga.

Požar v predilnici. Dne 21. t. m. je izbruhnil ogenj v predilnici firme Erlacher na Dunaju in je povzročil velike škodo. Pri gašenju ognja se je ponesrečilo več gasilcev. Kakor se govori, gre v tem slučaju za požig.

Samomor tovarnarja. 65letni tovarnar in posestnik Julij Avgust Karmar-Jaspereny se je dne 21. t. m. na Dunaju v svojem stanovanju obesil. Kot vzrok samomora se navede tovarnarjeva huda živčna bolezen.

Baron kot vlomilec. Orožništvo v Szatmarju je bilo dne 21. t. m. brzoljavno obveščeno, naj poišče nekega barona Ludovika Perenyija in naj ga aretirajo. Omenjeni baron se je izučil za čevljarja in je postal slednjič popolnoma propal človek. Pred leti je ustrelil svojo ljubico. Maja meseca so ga izpustili po dokončani kazni iz zaporu. Od tega časa pa je propal baron izvršil več vlomov in tatvin.

Uradnik poneveril 10.000 kron. Dunajsko deželno sodišče je izdalo te dni firalo proti 37letnemu privatnemu uradniku Marku Blühsteinu iz Benderyja, ki je poneveril okrog 10 tisoč kron in pobegnil neznanu kam.

Velikaski požar v mlinu. V valjičnem mlinu firme Josip Kraus & Co. v Osijeku je izbruhnil dne 22. t. m. velikanski požar, ki je uničil celi mlin. Škoda znaša poldrug milijon kron. Zavarovalnica pa pokrije to škodo. Kar se tiče trgovskega prometa v mlinu, se ta ni nehal, ker ima omenjena firma poleg pogorelega mlina še več drugih mlinov v bližini. K temu požaru se še poroča. Do ponedeljka jutraj niso mogli požarja lokalizirati. Mlin je popolnoma pogorel. Štiristo železniških vozov moke je popolnoma uničene.

Ljubljana.

— **Srbsko-bolgarska pogodba.** Prihodnjič prinesemo vsebino sporne pogodbe, njen tajni dodatek in vojno konvencijo, nakar se danes opozarjamo naše čitatelje.

— **Jutri prinese** »Dan« zanimivo pismo iz Belgrade. Vseled pomanjkanja prostora smo morali danes več gradiva odložiti.

— **»Junaštvo I. Štefeta in I. Kregarja«.** V častihlepnem časopisu »Slovenec« z dne 21. junija 1913, št. 140, čita se, da sta oba svetnika slovenske ljudske stranke I. Kregar in I. Štefe vložila proti proračunu obč. ljubljanske za leto 1913 nekaj nečuvno pritožbo. Pometala sta ta dva slavna človeka celi magistrat od vrha strehe do najnižje kleti. Pod točko III. predbacivata mestnemu magistratu ali občini, da naj nikar ne misli, da je to kak oskrbovalni zavod, da se v službo jemlje ljudi, ki so

službo izgubili iz raznih razlogov. (Kakšni razlogi, na dan ž njimi. Op. ured.) Res čudno: Star pregovor pravi: pometaj najprvo pred svojim pragom smeti, izderi si iz svojega očesa hlobo, potem se le pezdil iz očesa svojega brata, ki te nič ne boče. Če je deželni odbor in gospodarska zveza oskrbovalnica za ljudi, da v resnici sprejme razne uslužbenice, ki so bili iz hudih razlogov iz službe odpušteni, ki se jih gotovo nikjer ne bi vzele v službo, kakor pri teh lepih zavodih, ne more se tu očitati, taka nezmišelnost, kot je gori navedena mestni občini. Sploh je pa cela pritožba sama hudobija in nagajivost ki presega vse meje. Taki pritožbi, kakor sta jo skrpucala ta dva slavna klerikalna junaka, ne more nihče ustreči. Opozarjali bi slavna junaka tudi še na neki slučaj, s katerim bi klerikalcem lahko najbolj pokadili pod nos. S časom pride še vse na vrsto in na »beli dan«.

— **Redni občni zbor »Glasbene Matice«** bo v smislu § 7. društvenih pravil in po sklepu odborovem v sredo dne 9. julija ob osmih zvečer v dvorani, Vegova ulica št. 7, II. nadstropje, z nastopnim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo in revizorjev. 4. Volitev predsednika in 13 odbornikov. 5. Slučajnosti. Društveni računi bodo ležali 3 dni pred občnim zborom v pisarni na vpogled. — Odbor »Glasbene Matice«.

— **Ciril Metodov dan v Ljubljani.** Zanimanje za to prireditev v Ljubljani, dne 5. in 6. julija v korist družbi je zelo veliko. Družba dobiva tudi z dežele dopise, v katerih se ta prireditev, ki naj boče odsej vsako leto, jako odobrava. Naše narodne dame imele so že več sej. Sklenilo se je, da se ves ljubljanski okoliš ne razdeli po podružnicah, ampak se razdeli v posamezna okrožja, kakor v pretečenem letu. V okrožjih bodo zopet načelnice gospe, oziroma gosposodične. Načelnicam bodo pridružene gosposodične, katere bodo razpečevale razne cvetke; nabrani denar se boče devat, kakor laniško leto v nabiralnike. Nadejati se je, da se oglasi dosti požrtvovalnih gosposodič, saj je namen dovolj idealen in dobrodelen. Okrožja in načelnice se naznani v časopisih te dni.

— **Nekaterim premožnim Slovincem v vednost.** Bliza se C. M. cvetlični dan, od katerega se pričakuje mnogo gmoletnega uspeha za našo prekoristno družbo. Ker smo imeli Slovenci preteklo leto veliko drugih izdatkov, je bila C. M. družba za mnogo prikrajšana. Sedaj bi bilo pričakovati, da vsi Slovenci brez izjeme, po svoji moči prispevajo v korist družbe. V prvi vrsti pa bi bila tukaj dolžnost premožnih Slovincem, da naj se isti, ki že nočejo žrtvovati 200 kron za en C. M. kamen, vsaj sedaj, ob cvetličnem dnevu izkažejo bolj radodarni! Mnogo Slovincem je, ki imajo velika posestva in stotisočake v hranilnicah, pa njih imena se še niso tiskala v nobenem časopisu med darovalci. Nobeden izmed teh gospodov ni daroval niti ene same kronce v dobrodelne namene. (Notranjska.) Dolžnost teh gospodov bi bila, da se sedaj odzovejo in ne prepustijo vse Ljubljani! Zakaj tudi Ljubljana pri vsi svoji najboljši volji ne more vsemu od pomoči.

— **Deželna zveza kranjskih obrtnih zadrug v Ljubljani** opozarja cenjene zadruge in njih člane kakor tudi prijatelje obrtnega stanu, da je mogoče se k banketu oglasiti le do četrta, dne 26. junija t. l. pri načelniku zveze g. Eng. Franchettiju. Na poznejše oglašje se ne boče mogoče več ozirati in se v slučaju nezadostnega števila prigrisatve banket opusti. Ker je pa oglašeni več obrtnikov iz daljnih krajev, je tembolj želeli, da se banketa tudi udeležijo ljubljanski obrtniki in pa zastopniki obrtnih zadrug iz dežele.

— **Glas iz občinstva.** Kakor je »Dan« že poročal, sta se v kratkem času dva dijaka ponesrečila vsled neprevidnega ravnanja z orožjem. Tukaj omenjamo, da človek povsod naleti na dečke že od 10. leta naprej, ki streljajo s flobert pištolami in puškami. Posebno veselje imajo na pišče. Pravo čudo je, da se ne pripeti še več nesreč. Tu naj bi c. kr. glavarstva izdala najstrožjo prepoved, kar se tiče prodaje orožja ali streljiva, vsaki osebi, ki ni dopolnila vsaj 18. leta. Puškarijem, posebno pa še starinarjem naj bi se poslala toza-

devna odredba, po kateri naj bi se kršenje tega najstrožje kaznovalo. Potem boče takoj prenehale vse take nesreče. Nekateri mladoletni možiki naročajo orožje iz drugih krajev po pošti. Tisto naj bi policija kar tam zaplenila! V tem oziru pa vendar ni pričakovati odpomoči od c. kr. glavarstev, ker ista, kakor se vidi iz naslednjega, še podpirajo prodajo orožja. Lansko leto se je prodajalo v porotni dvorani staro orožje, ki je bilo loyskim taovom odzeto. Take šare, kakor zbite cevi in drugo je ostalo še 5 zabojev, katere je hotel g. Sevcik kupiti, da jih prodaja Tönisu, da iste preljee. Toda čuje! Prišel je neki starinar, ki je zdržal za 6 kron več kakor g. Sevcik in dobil je to starino. Vsi protesti g. Sevcika pri c. kr. uradniku, da pride to orožje zopet med ljudstvo in da se znajo mnoge nesreče radi tega pripetiti, so bile zaman! Starinar pa sedaj prodaja to staro šaro med ljudstvom in ne vpraša, komu. Samo, da je dobiček! Slednjič pridejo nesreče, orožniki konfiscirajo že enkrat odzeto orožje, ki se pozneje zopet prodaja, ljudstvo pride pa v zapor!

— **Veseli športni pojav.** Kakor smo že poročali pred kratkim, se pogaja »Ilirija« s praškim moštvo »S. K. Slavia« glede tekme v Ljubljani. Zvedeli pa smo od kompetentne strani, da so vsa pogajanja končana ter da se ta tekma vrši v sredo, dne 2. julija, na kar že sedaj opozarjamo slavno občinstvo in še posebno vse prijatelje tega športa. Kakor slišimo, vlada med vsemi sloji velikansko zanimanje za to prireditev, ki nam obeta nuditi res nekaj prvovrstnega in biti res nekaj izrednega za Ljubljano. Kar nismo mogli verjeti, ko smo čuli, da hoče prirediti Ilirija s tako ogromnimi stroški zvezano prireditelj, Ilirija pač stavi svoje upanje v naše občinstvo in želeli bi bilo, da ne bi bilo to njeno upanje zaman.

— **Petrov semenj za kožo ter kuhovino se boče vršil v ponedeljek dne 30. t. m.** kot navadno v skladiščih tvrdke »Balkan«, trgov. spedičiste in komisije del. dr. na Dunajski cesti št. 33, na katerega se interesenti opozarjajo.

— **Velika škoda** bi bila za Vas, ko bi ne vedeli, da je najboljši kavni pridelek Kolinska kavna primes. Če rabite Kolinsko kavno primes, imate lahko vedno dobro in okusno kavo, ki mora vsakemu ugajati. Kajti kavna primes napravi izvrstno kavo, slaba pa jo napravi neokusno. Vsaka pametna gospodinja zaradi tega rabi samo dobro kavno primes, ki se imenuje Kolinska kavna primes. Ta kavna primes ima poleg svoje izvrstne kakovosti še to dobro lastnost, da je pristno domače blago, edino te vrste na celem slovenskem jugu. Pred kratkim smo brali, da je Kolinska tovarna darovala zopet »družbi sv. Cirila in Metoda« v Ljubljani 1000 K. Dolžnost vsake slovenske gospodinjice je torej, da kupuje samo pristno domačo in izvrstno Kolinsko kavno primes. — Pri nakupu pazite na varstveno znamko »Sokol«!

— **Brezplačno prenočišče.** V soboto zvečer okrog 11. ure je nastal prepri med nekim uslarskim pomočnikom in neko hišno, na stanovanju prvega, kjer je tudi zadnja v službi. Prepri se je slednjič razvil v pretep. Ženska, ki je imela vso vero v policaja, je odšla res ponj ter se je kmalu z njim vrnila. Posledica tega je bila, da je stražnik oba s seboj povabil, kjer so ju čez noč pridržali v zaporu. Tega zgodovina ne pove, če skupaj ali vsakega posebej.

— **V mestni kladnici** se je od 8. junija do 15. junija 1913 zaklalo: 64 volov, 5 bikov, 3 krave, 94 prašičev, 166 telet, 48 koštrunov, 87 kozličev. Vpeljanega mesa je bilo 259 kg. Zaklane živine se je vpeljalo: 5 prašičev, 42 telet. Opomnja: 5 goved z malim zobom.

— **S trga.** Včeraj so pripeljali na trg prve letošnje cimbre.

— **Umrli so v Ljubljani.** Ana Prestl, livarjeva žena, 54 let. — Uršula Javornik, vdova železniškega uslužbenca, 72 let. — Marija Smole, občinska uboga, 69 let.

— **Kinematograf »Ideal«.** Občudoval se je nov spored, posebno pa drama »Moisterski strel loyca na levo«. Max Linder igra imenitno v velekomičnem filmu »Sportni Maks«. Pathe Journal kakor tudi ostali filmi so zanimivi. V petek specialni večer z Nordisk dramo »Zlatnik«. V soboto »Ločen od sreče« s Suzano Grandais. V torek »Cowboy milijonar«, sijajna ameriška veseloigra.

Grozen samomor v Ložu.

Starotrška učiteljica gđ. Franičica Valenčič, doma iz Prema pri Il. Bistrici, si je v soboto ob 3. uri jutraj zvela na grozen način svoje mlado življenje. Ob omenjenem času jo je slišala njena gospodinja klicati na pomoč. Ker pa so bila vrata zaklenjena, je tekla po ključavničarja. Ker se tudi temu ni posrečilo vrat odpreti, je razbil okno, hoteč priti hitro v sobo. Tu pa se je odprl v razsvetljeni sobi grozen prizor. Kri, sama kadeča kri po tleh, po stenah, po celji sobi, v mlakuži krvi na postelji pa je ležala z globoko prerezanim vratom učiteljica Valenčič že mrtva; v desnici je še vedno krepko držala oster kuhinjski nož ves krvav, s katerim si je prerezala nit svojega nesrečnega življenja. Nesrečnici se je baje vsled nesrečne ljubezni omračil um, kar jo je spravilo v obup in ob življenje. Pogreb nesrečnice se je vršil v nedeljo na tamšnje pokopališče pri zelo veliki udeležbi občinstva ter njenih žalostnih učenk in učencev.

Lurški čudeži.

Menda bo pod božjim solncem malo narodov, ki bi jim bila beseda »Lurd« tako domača — kot nam Slovincem. Vprašaj gospoda, vprašaj kmeta ali delavca, kje in kaj je »Lurd«, vsak bo na mah vedel odgovoriti, da je to oni čudotvorni kraj, o katerem gre po svetu govoric, da se v njem in njegovi vodi po božji volji gode nad bolnimi in nadložnimi čudeži, potom katerih na mah dobe — telesno zdravje. Kdo bi preštel vse one sloje in ljudi med našimi ljubimi rojaki, ki se zatekajo v sili k čudotvorni lurški M. B. oziroma, ki uporabljajo v svoje zdravljenje čudotvorno moč — lurške vode. Na tisoče in tisoče jih je, ki plačujejo s težkim, premnogokrat kravo zasluženim denarjem stekleničice z ono baido, čudotvorno vodo, ki pa vselej v odločilnem trenutku ostane — brezmočna, brez one čudežne sile. A vseeno: »Gospod so rekli, da pomaga — in mora pomagati.« A ravno v tem »mora« tiči, kot bomo videli, glavno one čudežne sile, kajti vse ostalo, kar kroži v vseh plasteh našega in tudi drugih narodov, je in ostane — brezvesten humbug, še brezvestnejše, ljudstvo izkoriščajoče duhovščine, koje je »Lurd« — nikdar vsahljivi vir denarnih dohodkov.

Ta teden je prirejal po Štajerskem zdravnik dr. Aigner iz Monakova celo vrsto predavanj, ki so imela vsa le namen, pokazati vsem plastem ljudstva, kako brezvestno igro počenja v njim oni krogi, ki gospodarijo v »Lourdu«. Trezno mislečemu človeku se je morala krčiti duša, ko je slišal vsa ona, globoko strokovnjaško zasnovana predavanja, sad osebnega študiranja onih »čudežev« v Lourdu samem.

Eno takih predavanj — prvo na Štajerskem — se je vršilo dne 16. t. m. v Mariboru, v obsežnih prostorih pivovarne »Gistl«.

Ljudstva je bilo blizu 2000 in vse je s'edilo izvajanjem z napeto pozornostjo in živahnimi znaki pritrjevanja. Dr. Aigner je izvajal:

Po vsem civiliziranem svetu, zlasti pa ob Porenju (Rhein) se je v zadnjih letih započelo z živahno agitacijo — proti Lourdu in njegovim čudežem. Poycd k temu je bil dan v dejstvu, da so trume onih nesrečnikov — bolnikov, kojim zdravnikji sami že niso bili več v stanu pomagati, postajala vedno večje, a to z željo — priti v Lourd in iskati tamkaj čudežnega ozdravljenja. Broječe včasih po več sto glav, so se te trume bolnikov — težkih — napotile tja, zbravši zadnji denar in — zadnje ostanke zdravja, oziroma zadnje, slabe sile telesa. Šli so ti bolniki, pretrpeli neskončno mnogo trpljenja — a vrnili so se — še bednejši kot poprej. Ne le telo, marveč tudi duh jim je bil bolan ob povratku, kajti z neozdravljenim telesom je izginito tudi upanje na zdravje. Ker pa temu ni bilo priti v okom, je sklenil on, dr. Aigner, da odide sam v Lourd in tamkaj opazuje, kar je videl, je bilo vse preje, kot »čudotvorno«. Zgodilo se je pač, da je prišel ta ali oni bolnik v zdravniško preiskovalnico v Lourdu, ves razburjen, z plamtečim pogledom in dejal: »Zdrav sem!« Pa kako je bilo par ur pozneje? Bolezen je bila zopet tu — v. huiši meri kot

preje! A kaj je bilo krivo, bolnikovim besedam? Nič drugega, kot: Ves zunanji sijaj cerkvenih obredov (ceremonij) je pripravil reveža in reveže v nek položaj — verske blaznosti, nadkriljujočo celo telesne bolečine. V tem položaju je nesrečnik — po samolastni sugestiji, koje pa se ni zavedal — za trenutek s samoprevaro pozabil bolečine! Ko je prišel pred zdravnike, so ti seveda — brez točnejšega preiskovanja — vzeli njegovo zadržilo na zapisnik in »čudežno« ozdravljen je zopet odšel. Ko pa mu je minila prva razburjenost verske samoprevare, je prišla tudi zopet z zavestjo — bolezen v polni mnogokrat pa v še huiši meri! Tega pa ti zdravniki v Lourdu seveda ne jemljejo na zapisnik.

Med drugim je videl neko žensko Rouchel iz Metza, ki je bolehal na takozvanem »lupusu« obraza (gnjiloba). Ta je trdila, da je — zgodilo se je to nekega dne kar nenadoma! — zdrava. Zdravniki so jo fotografirali, a bili so zelo previdni! Levo stran obraza, ki je bila od bolezni razjedena, so pustili na sliki popolnoma v temi! Predavatelj sam je govoril z gospo Rouchel — a o zdravju ni bilo ne duha ne sluha! Za ta slučaj se je zavzemal prav toplo neki župnik Hoppe v Oor. Holabrunu na Gor. Avstrijskem in razpisal je celo 1000 K nagrade onemu, ki bi bil v stanu dokazati, da to ni bil čudež. Predavatelj sam se mu je ponudil. Oba sta hotela imeti nepristransko sodišče. Dr. Aigner je predlagal, naj se v to izbere kakega nemškega rim. katol. škofa. Župnik je odklonil. Predlagal je sodnijo. Sedaj pa je postal g. župnik naravnost žaljiv in dr. Aigner ga je tožil radi žaljenja časti. Potrotniki so obsodili župnika na škoro — 1000 K. Od takrat je miren. Po Bavarskem, Württemberskem so kazali mašniki nekega moža, ki je trdil, da je čudežno ozdravel v Lourdu. Mož je imel zlomljeno nogo, ki se mu je nenadoma zacelila. Trdil pa je ta mož po 28 shodih, da se ga dr. Aigner ni upal preiskat. Tudi tu je nastopil predavatelj — s tožbo. Med obravnavo, ki je bila zelo burna, kajti sodnik je šel čudežno ozdravljenemu kaj energično do živega, se je pa pokazalo, da je bilo vse to ozdravljenje le — nesramna duhovska golufija. Prečastiiti gg. so bili veseda tudi v tem slučaju blamirani in obsojeni.

(Dalje prih.)

Velika tatinska družba v Krškem okraju.

Po vinorodnih in gozdnatih gričih nad Krškom, v okrajih sv. Duh, Arto, Črešnjicu, Dole in sosednjih vaseh so se zad. leta vršile velike tatvine, katerim kljub vsem zasledovanjem niso mogli priti na pravi sled. Imeli so tega in onega na sumu, spoznali so celo, da se teh tatvin udeležujejo tudi ženske v moško obleko preoblečene in sklepalo se je z gotovostjo, da mora biti na delu večja, dobro organizirana družba, ki ima svoje gnezdo prav sredi med poštenimi domačini. Šele letos za Veliko noč je zgolj slučaj to družbo razkrinkal. In tako smo te dni imeli priliko sedmero članov te častite družbe natančneje spoznati na zatožni klopi Novomeškega okrožnega sodišča. Polovico dvorane je zavzelo raznotero blago izviraajoče iz tatvin iz zgoraj omenjenih okrajev. Iz raznoličnosti vkrađenih predmetov je razvidno, da so kradli kakor srake tudi sicer neznatne reči, in da so obenem obrt tatvine vganjali tudi na debelo.

Poglavar in njegovi pomočniki.

Večino vkrađenih predmetov so našli pri enem glavnih treh tatinskih tičev, pri starem Antonu Gorenjcu iz Dol. Dola. Izmed nad sto slučajev je roka pravice to tatinsko družbo prišla je zaradi nekaj takih slučajev, kjer tički nikakor niso mogli se rešiti iz kletke. Razprava je trajala od 9. dopoldne z opolda nskim odmorom do 8. ure zvečer. Zaslišanih je bilo 15 prič.

Na obtoženi klopi pa sede: Anton Gorenjec (že sivolasi starec) in njegov sin Jože Gorenjec iz Dolni. Dola ter brata Franc in Janez Cerovšek iz Ivan-Dolaj vsi štirje kot glavni storilci. Zadaž pa njimi sede tri ženske kot sodeležnice na tatvinah in sicer: Marija Cerovšek star., Marija Cerovšek ml. in Jožefa Cerovšek; prva je mati, druge dve ste hčeri.

oziroma sestri glavni dveh storilcev.

Večina tatvin se je izvršila na sledeči jako prebrani način: Mladi fantje, brata Cerovšek in Jože Gorenje so v družbi še nekaterih drugih zahajali k dekletom v vas. Predno so šli vsak k svojemu dekletu, so reko-gnosirali teren, kje bi bilo kaj prida vzeti seboj po končanem vasovanju. Ko so vsak par sladkih uric preživeli pri dekletih, so odšli na svoj drugi posel. Značilno pri tem pa je, da vasovanja pri dekletih niso smatrali samo za svojo srčno zadevo, ampak, da so se tega posla posluževali v ta namen, da so dokazali svoj alibi, torej da so bili tisti čas, ko se je v vasi izvršila tatvina, vsak pri svojem dekletu. Poyosodsejim ta izgovor ni obnesel, ker so včasih za svoj alibi imenovali dekleta, ki jih sploh ni, ali niso dekleta slučajno dobro vedele, kdaj se je ta ali oni od njih poslovil. Hodili pa so vasovat tudi po več ur daleč od svojega doma.

Čudni vasovalci prijeti.

To čudno vasovanje je trajalo skozi 3 leta. Letošnjo Veliko noč pa jih je izdal pri sosedu Blatniku okradeni prašič. Lahko pa bi jim že preje prišli na sled, namreč v slučaju, ko so v l. 1910 sosedu ukradli 2 panja čebel. Takrat je bil v tej družbi tudi neki Arnšek, ki sta ga (Cerovšek in Gorenje) pustila čakati, dokler gresta vasovat. Ko sta prišla nazaj, sta prinesla dva panja čebel, katere sta zastropila, med pobrala, panja pa vrgla v grapo. Zagrozila sta Arnšku, da bo to njegova smrt, ako bi ju izdal. Arnšek pa ju je kljub tej grožnji izdal. Toda ker Arnšek sam ni bil na posebno dobrem glasu, se mu ni hotelo verjeti. Še je ko se je pozneje dognalo, da sta panja res tam, kakor je Arnšek ovadil, so se začeli za to družbo bolj zanimati. Vendar pa ima glavno zaslugo neki Stribar, ki je sicer tudi občeval s temi tatinskimi tiči.

Ukradena pečenka.

Par dni pred Veliko nočjo je posestniku iz Gor. Lepe vasi po noči na čuden način izginil prešič iz zaprtga hleva. Vse iskanje po prešiču je dognalo to, da so našli sled v bližnji gozd. Na Veliko nedeljo pa so pri Gorenjevih napravili veliko pojedino, h kateri so povabili tudi Cerovškove in Stribarja. Ko je Stribar videl, da se pri Gorenjevih cvre in peče precej svinjine in je slišal razgovor med mlajšim Gorenjem in Cerovškom, češ, »ako bova glede te svinje dobro opravila, greva v Ameriko«, se je Stribar podal k Blatniku in mu povedal, kaj je pri Gorenjevih videl in slišal. Blatnik je to novico takoj naznanil orožnikom, ki so se to pot resno oprijeli zasledovanja. Njih trud je bil to pot obilno poplačan, pri Gorenjevih so namreč našli vse polno ukradenih stvari: kakor rjuhe, svinjsko meso, sode, škarje za trtje, več kg galice in dr. Pri Cerovškovih pa so zasledili še svežo prašičjo mast.

(Dalje prihodnjič.)

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

MIRNA PORAVNAVA.

V trenutku, ko se je zdelo, da mora izbruhniti vojna med Srbijo in Bolgarijo, v tem trenutku so se raznesle vesele vesti, da se bo spor mirno poravnal. V sled neustopnega stališča vojne stranke, ki ne pripustijo, da bi se Srbija podvrgla brez-pojno ruski razsodišču, kakor to Rusija zahteva v ponovni noti na srbsko in bolgarsko vlado, v sled neustopnosti vojne stranke tedaj, ki ima svoje privržence tudi v kabinetu, je ministrski predsednik Pašić podal demisijo, ker je Pašić za brez-pojno rusko razsodišče. Toda demisija Pašićeva ne bo sprejeta, ker je kralj Peter istega stremljenja kot Pašić. Pašić bo najbrže pooblaščen izvesti preuredbo kabineta na takšen način, da pridejo vanj le prijatelji miru.

VEST SE V PETROGRADU URADNO POTRjuje.

Petrograd, 25. junija. Uradno se razglasa, da demisija Pašića ne bo sprejeta in da bo sestavljen nov kabinet, ki bo miroljuben.

Pariz, 25. junija. »Temps« poroča iz Beograda, da bo Pašić sestavil nov kabinet iz takšnih članov, ki bodo pripravljivi ugoditi ruski zahtevi in sprejeti rusko razsodišče brez pridržkov.

SFRBIJA SPREJME, ČE BOLGARIJA TUDI.

Belgrad, 25. junija. »Tribuna« prinaša razgovor z ministrom Protičcem, ki je povdarjal, da Srbija ni od-

povedala zavezniske pogodbe, temveč zahteva revizijo talste. Odkar je ruska vlada pozvala Srbijo in Bolgarijo, da se podvržeta carjevemu razsodišču brez pridržkov, je cel kabinet z izjemo dveh članov za rusko stališče, toda pod pogojem, če se Bolgarija tudi talstemu brez pridržkov podvrže.

HARTWIG PRIGOVARJA.

Belgrad, 25. junija. Ruski poslanik Hartwig je imel večurno konferenco s Pašićem, kateremu je dokazoval neobhodno nujnost, da se sprejme ruska zahteva.

O srbsko-bolgarskem sporu bo tedaj razsodila Rusija na podlagi pogodbe, torej v smislu bolgarskih zahtev. V njenem interesu je pa, da se ugotovi Srbiji oz. njenim življskim interesom na kakšen drug način, da ne bo Srbija sedaj po zmagoslavni vojni izročena na milost in nemilost Bolgariji, od katere ne more pričakovati ničesar, na slabšem, kot je bila pred vojno.

MINISTRSKA KONFERENCA V PETROGRADU.

Solija, 24. junija. »Temps« poroča, da je bolgarska vlada sklenila poslati dr. Daneva v Petrograd na konferenco.

Belgrad, 24. junija. Pašić odide v četrtak v Petrograd na ministrsko konferenco.

Odgovorni urednik Radivoj Korenč. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Čenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, najnižja cena.

Stanovanje, obstoječe iz ene ali dveh sob s pritliklinima se išče za takoj ali za mesec avgust. Ponudbe pod »Stalno« na »Prvo anončno pisarno«.

Damsko kolo še malo rabljeno se proda. Poizve se: Stara pravda št. 3. II. 551—2

Mala meblirana soba s posebnim vhodom se takoj odda v Salendrovi ulici št. 4. 528-3

Dobro vpeljana krojaška obrt blizu mesta se ceno proda. Natančneje v »Prvi anončni pisarni«.

Teodor Kunc

Prešernova ulica št. 5, I. nadstropje.

Damski modni salon

za angleška in francoska
.: dela se priporoča. .:

FRAN K. RAIGHER

krojaški mojster

Gospodska ulica št. 5

se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri, — Inozemskega in domačega blaga veeno na izbero. — Sprejema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbe iz svilne in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Slovenci!

Kupujte in zahtevajte povsod edino-le

Ciril-Methodove

Priznано najboljšo!

vžigalice!!

Dobijo se povsod!

Glavna zaloga pri IVAN PERDAN-u v Ljubljani.

Del. glavnica:

K 8,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad

K 1,000.000.

Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici in Celju.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih

4³/₄%

Pošljite naročnino, ako je še niste!

Pozor! Pozor!

Radi opustitve trgovine s čevlji

se isti prodajajo

30% ceneje!!

Zelo ugodna prilika za nakup!

Združeni čevljarji,

Wolfova ulica št. 14.

Simon Praprotnik

Jenkova ulica 7.

priporoča slavn. občinstvu svojo veliko zalogo ledenikov, vrtnih :: mlz, stolov :: in sploh vsa v mi-zarsko obrt spada-joča dela.

Delo solidno, zmerne cene, postrežba točna.

Ceniki se pošiljajo franko in zastoj.

Hôtel „Lloyd“

z restavracijo in najlepšim vrtom

priporoča p. n. slav. občinstvu

Karol Tavzes

hotelir

Sv. Petra cesta št. 7.

Gospice, ki imajo veselje učiti se kuhati, se vedno sprejemajo.

Gramofonske plošče

Plošče preje K 4—, sedaj samo K 1-95. Velikanska zaloga gramofonov! Zahtevajte cenike.

K 1-95 K

25 cm velike, dvo-stranske, priznane najboljših znamk prodajam radi velike zaloge pod last. cenó

Nejc, Ljubljana, Stari trg št. 9.

Naznanilo preselitve!

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem se z današnjim dnem preselil iz Trubarjeve ulice

na Stari trg št. 20

(prej graver črne).

Priporočam se slavnemu občinstvu, da mi ostane še nadalje naklenjeno ter priporočam svojo novo in bogato

: zalogo zlatnine in srebrnine. :

Lastna delavnica za popravo ur.

PETER GORNIK.

Ne glede na vrednost blaga

dajem panama slamnike, ki so preje stali 12—14 K za 6 K
spalne obleke " " " " 13—16 " " 7 "
bele obleke zadnje nov. " " " " 40—50 " " 14 "
prašne plašče " " " " 18—20 " " 10 "

Dalje velika zaloga pralnih oblek za gospode in otroke po najnižjih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jopice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne „Pri Sokolu“. — Podružnica tvrde R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Najboljši gumi podpetniki sedanosti!!

(gosp. trgovci velik popust)

K. A. Kregar

trgovina usnja na drobno in debelo

Ljubljana,

Sv. Petra c. 21-23

Telefon št. 96.

Novosti za dame; usnje za modne čevlje v vseh barvah zlata, srebrna, višnjeva, bakrena, zelena itd., pošljem tudi vzorce na vpogled.

„Učiteljska tiskarna“

v Ljubljani

r. z. z. o. z.

se priporoča v izvršitev vseh tiskarskih del, kakor časopisov, knjig, raznih tiskovin za urade, hranilnice, in posojilnice, jedilnih listov, cenikov, vizitk, okrožnic, mrtvaških listov i. t. d. i. t. d.

:: Litografija ::

Telefon št. 118.

V zalogi ima šolske, županske in različne druge tiskovine, učna izpričevala za obrtne vajence, delavni red, diplome i. t. d. i. t. d.

Najokusnejša izvršba in najnižje cene.

:: Stereotipija ::

Ček. račun št. 76.307.